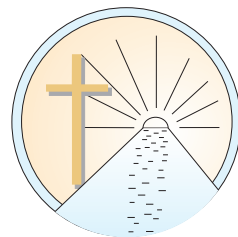

SIONS

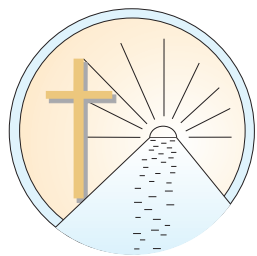
Missionstidning

Nr 10/2022

*“De övervann honom genom Lammets blod
och genom sitt vittnesbörds ord.”
(Upp. 12:11)*

SIONS Missionstidning

Nr 10/ 2022

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundquist
Ida Snellman
Kristian Gäddnäs
Magnus Enlund
Eva Hagnäs
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Guds Välsignelse	4
En lam man botas	6
Relationen till Gud, vår kärleksfulla fader	8
Barnsida: Jag vill följa, följa Jesus... ..	10
Ungdomsflik: Herren Sebaot strider för sitt folk	12
Lönen är stor i himmelen	14
Hälsningar från Rysslands missionsfält	16
Sanningen som bälte	19
Guds ord styrker tron	20
Annonser, prenumerationer	22

Radierade helgsammankomster 2022	
8-9.10	Närvilä
15-16.10	Näs
22-23.10	Bosund
29-30.10	Risöhall
5-6.11	Skutnäs

BIBELORDET

Fariseerna hörde att Jesus hade gjort saddukeerna svarslösa och samlades runt honom. En av dem, en laglärd, ville pröva honom och frågade: ”Mästare, vilket är det största budet i lagen?” Han svarade: ” Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Det är det största och första budet. Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.”
Matt. 22:33–40

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Artikel 21

Om dyrkan av helgonen

Om dyrkan av helgonen lära de, att man kan hålla helgonen i åminnelse, för att vi skola lära att efterlikna deras tro och goda gärningar i enlighet med vår kallelse. Så kan kejsaren taga David till föredöme, när det gäller att föra krig och utdriva turken ur fäderneslandet. Ty båda äro konungar. Men Skriften lär icke, att vi skola åkalla helgonen eller begära hjälp av dem, emedan den ställer fram för oss Kristus allena såsom medlare, försoningsmedel, överstepräst och förebudjare. Han bör åkallas och han har lovat att höra våra böner, och denna dyrkan tackes honom väl, nämligen då han åkallas i all nöd. 1 Joh. 2: Om någon syndar, så hava vi en förespråkare hos Fadern etc.

HELGDAGAR

- 18. söndagen efter pingst**, Luk. 14:1-6, *Kristen människas frihet*
19. söndagen efter pingst, Matt. 22:34-40, *Det dubbla kärleksbudet*
20. söndagen efter pingst, Mark. 2:1-12, *Tro och otro*
21. söndagen efter pingst, Matt. 22:1-14, *Jesu sändebud*

Guds välsignelse

Har du någon gång lagt händerna på ditt barns huvud och välsignat det? Välsignelseorden har kanske varit några korta och enkla ord, "Herren välsigne dig," "Jesus Kristus vare med dig" eller även "Jesus älskar dig". Du har kanske också i förbön talat till Herren om dina vänner och bitt om Herres rika välsignelse över dem. Ibland har du även i ditt hjärta bitt om välsignelse över dina större barn när de flyttat hemifrån eller begett sig på en längre resa. Det finns många olika tillfällen där en kristen välsignar en annan kristen eller ber förböner för sina nära och kära. Den vanligaste välsignelse vi använder består av endast två ord, "Guds frid".

Men har du någonsin funderat över välsignelsen och vad det egentligen betyder? Vad är välsignelse och varifrån kommer den?

Välsignelsen kommer från Gud

Gud var den första som utgöt sin välsignelse. Den första gången han gjorde det var när han skapade jorden. Det fick själva skapelseverket att fortplanta sig och växa igenom alla generationer. Först välsignade han djurvärlden och sedan människan. Bibeln berättar också

att efter skapelseverket "Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott." (1 Mos. 1:31).

Gud ger verkligen rikligt av sina gåvor till det syndiga människosläktet. Han låter sin sol skina över varje människa och alla får njuta av hans fina skapelseverk. Han själv är välsignelsens källa som aldrig sinar eller blir tom.

Hur kan en svag människa välsigna?

Den som har levt lite längre och även läst Bibeln en hel del förstår och har erfaren vad människan är i sin innersta natur. Bibeln och egna erfarenheter vittnar om synden som bor i människan och framför allt om en stor självishet. Hur då kan en syndig människa välsigna en annan människa?

Vi måste konstatera att människan kan inte göra det. Vi är Adams släkte, och vi blev utestängda från paradiset. Syndafallet gjorde en sådan total död på våra andliga liv att vi inte kan dela ut sådant som tillhör Gud. Men just därför att vi inte kan – en död kan inte väcka sig från döden – kom Gud ner från himmelen. I Gamla testamentet finns tre verser som är

*Kristus har välsignat oss
med all andlig välsignelse i himlen!*

mycket centrala för det gamla- och nya testamentet. De är en nyckel vilken kan öppna för oss Guds stor frälsningsplan. Dessa verser är skrivna i 1. Mos. 12: "Herren sade till Abram: "Gå ut från ditt land och din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag ska visa dig. Där ska jag göra dig till ett stort folk. Jag ska välsigna dig och göra ditt namn stort, och du ska bli en välsignelse. Jag ska välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig ska jordens alla släkter bli välsignade." (1-3).

Gud lovade välsignelse till Abram. Vi har redan märkt hur Gud inledde skapelsen med att välsigna världen som han hade skapat. Välsignelsen var väsentlig, utan det skulle ingenting ha skett. Den satte allting "igång", så att säga. Gud välsignade, och så började det ske. När nu Gud talar till Abram om en välsignelse, som först kommer till honom men vilken senare blir till välsignelse för alla folkslag i världen, så följer Gud samma modell. Ingenting kan ske om han inte själv välsignar. Gud talar här om frälsningen. Han lovade att det skall komma en avkomma av Abrams släkte som blir till välsignelse för alla folk. Den

avkomma var Kristus Jesus. Aposteln Paulus skrev om detta i brevet till Galaterna (3:16).

En avkomma blir till välsignelse säger Paulus. Det hänvisar till Kristus. Gud blev människa, han blev "kvinnans avkomma" som med sin egen död på korset trampar ner den ondes makt, försonar våra synder och skaffar en evig rättfärdighet som håller även på domedagen. När vi talar om välsignelsen i bemärkelse av en andlig välsignelse, kan vi inte tala om något annat än vad Kristus själv är och vad han har gjort för oss, "Han är vår frid..." (Ef. 2:14)

Du får välsigna!

Kära kristna vän. Du har blivit välsignad i Kristus Jesus. Gud "i Kristus har välsignat oss med all andlig välsignelse i himlen!" (Ef. 1:3). I dopet utdelades den store välsignelsen till dig, och samma välsignelse får du i varje syndaavlösning i evangeliets ord. Du har blivit en ny skapelse genom den nya Adam som är Kristus. Därför kan du också dela ut välsignelsen vidare. Jag välsignar ibland min fru mitt i vardagen med Arons välsignelse, genom att krama henne och med högre handen rita

En lam man botas

korstecknet på hennes panna. När du nästa gång välsignar med handpåläggelse dina barn, fru, eller din nästa så delar du ut det som Kristus har skaffat och gett åt oss alla att dela ut. När du välsignar, så är det Gud som välsignar genom sitt löftesord. Därför skall inte en välsignelse hållas som fromma önskan eller som utdelning av god vilja och sympati. Den är något så mycket mer. Det är någonting dina nära och kära behöver så mycket av att de inte kan vara utan den. Välsignelsen är en Guds kraft åt en människa så att hon kan växa och styrkas i tron. Såsom den första skapelsen behövde Guds välsignande ord för att kunna växa, behöver likaså den nya skapelsen i nya förbundet Guds löftesords kraft för att växa och leva. Välsigna därför, välsigna med Herres ord dina nära och kära. Du kan även använda Pauli ord, "Vår Herre Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och den helige Andes gemenskap vare med dig [er]."

Var välsignade i Kristus!
Vesa Pöyhtiäri

20:de söndagen efter pingst har rubriken tro och otro. Evangelietexten är hämtad från Markusevangeliets 2 kapitel och berättar om hur det gick till när Jesus botade en lam man. Jesus hade kommit till sin hemstad Kaper-naum. I ett hus hade det samlats mycket folk som ville höra honom. Huset var proppfullt och mycket folk var också ute på gården. De flesta var ortsbor, men så fanns där också fariséer som kommit dit för att hålla ögonen på vad Jesus höll på med.

Nu kom dit fyra män som bar på en bår där deras lame vän låg. De kände till att Jesus kan bota sjuka, och nu var de på väg med sin vän till Jesus. Men när de kommer fram kan de inte komma in i huset där Jesus finns. Folket trängs och vill inte ge plats åt andra.

Men det gällde att inte ge upp. Att vända om är inte ett alternativ. Deras tro på Jesu möjligheter är starka. Enda sättet att få deras lame vän till Jesus är att gå via taket. De tar upp ett hål i taket, stort nog för att kunna hissa ner den lame framför Jesus.

Jesus ser vilken stark tro som varit drivkraften för den lames vänner. På samma sätt får också vi i bön bära fram våra vänner som inte själva av en eller annan orsak är förmögna att själva ta sig fram till Jesus. Vi ser att en iver för ens vänner ger resultat. Jesus ger oss flera löften om de önskemål som vi tillsammans kommer överens om, att föra fram våra böneämnen inför honom, så hör han våra böner. Vi uppmanas på flera ställen i bibeln att vara ihärdiga i bönen, och inte tröttna.

När Jesus ser vad de gjort, och ser den tro de visat, vänder han sig till den lame. Han som vet allt om oss alla, såg också vad den lame behövde. Han tilltalar honom, "mitt barn". En far känner sina barn. Sen lägger han sakerna i viktighetsordning och fortsätter "dina synder är förlåtna"

Nu vaknar fariseerna och börjar protestera. De anser att ingen annan än Gud kan förlåta synder. Men Jesus tillrättavisar dem och säger att Människosonen, som Jesus kallar sig själv, har makt att förlåta synder. Detta bevisar han

för dem alla när de får se ett stort tecken. Han säger till den lame "stig upp, ta din säng och gå hem." sen hände det. "Mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick i allas åsyn." han och alla de andra som var samlade blev häpnade och prisade Gud. Matteus tillägger att de prisade Gud som gett sådan makt åt människorna.

När Jesus efter sin uppståndelse sökte upp sina lärjungar gav han dem samma fullmakter som han själv har. Johannes berättar att han önskade dem frid och sände iväg dem och gav dem fullmakten att förlåta synder. Han säger till sina lärjungar, "Ta emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden." (Joh. 20:22–23).

Vi som i tro har tagit emot Jesus som vår fräl-sare har fått Anden som gåva och fått fullmakten att förkunna syndernas förlåtelse. Vi får stämma in i lovprisningen från Kaper-naum över att Gud gett denna makt åt människorna, åt oss.

Mikael Ventin

Relationen till Gud, vår kärleksfulla fader

Vår bild av Gud påverkas av olika omständigheter i livet. I Bibeln får vi lära känna Gud som en nådig Gud, men också som en rättvis Gud. Gud är alltigenom god, ingen ondska finns i honom. När man vet att man har syndat på något plan i livet och ångrar sin synd, kan man ofta känna skuld och skam för synden. Men här får vi åberopa Guds nåd. Vi läser från Jesaja 54:8: *”Men nu vill jag med evig nåd förbarma mig över dig.* I samma stycke från Jesaja 54:4 står det; *”Var inte rädd, för du ska inte behöva skämmas.”* Gud han vet att vi människor har en tendens att känna skam. Men Gud vet också alla våra tankar vi bär på. Och trots allt så älskar han oss mycket. Ibland kan man tänka att vad tycker Gud om oss när vi tänker si eller så. När det kommer sådana tankar så får vi komma ihåg det fridsförbund Gud har stiftat genom Jesus med oss.

För att återknyta till Jesaja 54:10 där vi läser följande ord; *”Även om bergen viker bort och höjderna vacklar, ska min nåd inte vika ifrån dig eller mitt fridsförbund vackla, säger Herren din förbarmare”.* Detta är ett stort löfte.

Gud han känner oss människor rakt igenom, han vet våra brister och svagheter, men trots det minskar hans kärlek inte. Tvärtom, när vi inser våra svagheter och kommer likt den förlorade sonen till Honom, så är han trofast.

I sången ”Så fjärran så djupt så finnes ingen”, berättas det om Jesu inställning till oss människor; *”Han visar ej bort en ovärdig eller trycker den minste ned”.* Samma sång berättar om Jesu blick gentemot Petrus som förnekade sin mästare. Jesu blick är här full av kärlek. I den blicken finns ingen hämnd

och ingen vrede. Denna kärleksfulla blick får vi människor idag ta till oss. Vi får ha en förtroendefull relation med Gud Fader. En känd barnsång berättar Guds kärlek som riktas till oss personligen med orden; *”När Gud sade orden så tror jag han tänkte såhär, du är någonting, du kan någonting, jag älskar dig just som du är”.* Vår Gudsrelation kan i bästa fall präglas av nåd och barmhärtighet men också av förtroende. Vi får komma med alla våra bekymmer till vår Herre, inget är för stort eller för litet för honom.

I Bibeln beskrivs alla livets dimensioner, inget som förekommer idag är på något sätt främmande. Hela livets så att säga repertoar finns där. Vi får nalkas våra liv med frimodighet. När Gud skapade oss, gjorde Han det så grundligt att han hade en särskild plan för varje människa. Vi får tacka Honom för det, som det står i Psaltaren 139:14: *”Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad”* och i Psaltaren 139:17: *”Hur ofattbara är inte dina tankar för mig Gud, hur väldig är inte deras mångfald.”* Du och jag är alltså ögonstenar i Guds ögon, så älskade, så underbara. Därför, om vi känner skuld eller skam, får vi tänka på Guds löften och de

underbara tankar Han har för oss. Gud är full av kärlek, han bär oss genom livet. Guds kärlek manifesteras i det som kallas för den lilla Bibeln, i Johannes 3:16: *”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås utan ha evigt liv.”*

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås utan ha evigt liv.”

Vi får också tro att vi har en framtid som inte lämnar här på denna jord, nej vi är skapta för ett liv i evigheten. Efter vår livsvandring får vi möta vår skapare öga mot öga och där blir tacksamheten fullkomlig.

Till sist i denna betraktelse vill jag framhålla som det står i Romarbrevet 8:1 *”Så finns nu ingen fördömelse för den som är i Kristus Jesus”.* Vi får alltså dagligen komma till Golgata kors och ta till oss förlåtelsens ljuvliga budskap. Vi kristna får också leva ett liv i en tillvaro där Gud tar hand om oss, både i stiltje som när det stormar. Också idag får så lämna våra liv i Hans trofasta händer. I Jesu namn, amen.

Magnus Enlund

Jag vill följa, följa Jesus. ♦ ♦ ♦

I morse läste jag i Bibeln om när Jesus kallade sina lärjungar. Tänk att de genast lämnade näten och följde Jesus! De hade nog träffat honom förut och hört honom tala. Jag tänker att de säkert hade fått se och uppleva den kraft, den härlighet och den kärlek som Jesus utstrålade. Att möta Jesus är helt omtumlande och starkt. Ingen lämnar oberörd av honom. Så när han kallade dem så visste de direkt att de ville följa honom. De ville vara med honom och lyssna på honom. De ville inte leva utan Jesus. Allt det andra, som hittills hade varit det viktigaste i livet för dem, det var inte lika viktigt längre. Sådant som de hade gjort som kanske inte var så jättebra, det ville de sluta med nu. För nu hade de mött Jesus och han blev det allra viktigaste i deras liv.

Nu undrar jag för mig själv och jag frågar dig: Är Jesus det allra, allra viktigaste i ditt liv? Är han det i mitt? Vad är jag villig att lämna för Jesu skull? Finns det något i mitt liv som hindrar mig från att helt följa Jesus? Hur syns det

i mitt liv att jag vill följa Jesus? Vad fyller jag dagen med? Får Jesus plats? Hur stor då?

Ta en liten paus med mig och fundera en stund på de frågorna. Be gärna att den helige Ande, som ju är vår hjälpare, visar dig om det är något speciellt du behöver lämna bort för att Jesus ska få första plats i ditt liv. För Jesus vill inte bara vara med dig på söndagarna. Han vill bo i ditt hjärta och umgås med dig alla dagar. Han vill att du ska berätta för honom när du är glad och när du är ledsen. Att du ska vända dig till honom när du har problem. Han står där och väntar på att få ge dig sina underbara gåvor. Han vill ösa sin kärlek över dig. Han vill ge dig glädje och frid. Han vet svaret på dina problem och han vill hjälpa dig. Han vill milt och stilla påminna dig om när du behöver be någon om förlåtelse för något du sagt eller gjort.

Vill du lyssna till hans röst och vill du lyda honom? Det är det bästa du kan göra. Att

vandra hand i hand med Jesus här på jorden är inte alltid bara lätt och underbart. Det kan också vara svårt ibland. Men Jesus lämnar oss aldrig. Han går med oss genom det svåra också. Hand i hand får vi vandra med honom ända till vår sista dag på jorden. Sedan välkomnar han oss till himlen. Och där, där finns det inga svårigheter längre. För då är vi hemma, på riktigt hemma. I evig glädje hos Gud. Visst kommer du med?

*Hemma i himlen ska ingen mer gråta,
Herren ska själv torka tårarna av.
Hemma i himlen ska ingen mer sörja,
ingen ska dö eller läggas i grav.
Tänk, vilket jubel, ja, tänk vilket jubel
när alla frälsta har bärgats i hamn!
Tänk, vilket jubel, ja, tänk vilket jubel!
Lovsångens ämne blir Frälsarens namn.*

*Hemma i himlen är smärtorna borta,
ingen ska lida och plågas som här.
Hemma i himlen ska ingen mer klaga,
fullkomlig glädje ska fylla oss där.
Tänk, vilket jubel...*

*Hemma i himlen ska lovsången brusa,
mäktig som havet när böljorna slår.
Hemma i himlen blir allting förnyat
rena som Jesus kring tronen vi står.
Tänk, vilket jubel...*

Fullkomlig glädje - tänk vilket jubel! Visst vill du att alla du känner också ska få komma till himlen? Det vill jag. Vi får be att Gud visar oss hur vi kan göra för att berätta om Jesus. Han kan ge oss idéer. Och hans idéer är alltid de bästa. Sen är det viktigt att vi också gör det han kallar oss att göra. Vet du, det kan faktiskt vara så att om Gud kallar dig att säga eller

göra något speciellt till någon, så kan det leda till att den människan lär känna Jesus, börjar följa honom och får komma till himlen. Tänk så stort! Så vi får be att Gud visar oss hur vi kan berätta om honom, med ord och handlingar. Gud älskar alla människor och vill att alla ska komma till himlen. Bryr vi oss? Eller tänker vi att det viktigaste är att vi själva får komma dit? I så fall får vi be att Gud ger mer av sin kärlek till oss, så att vi börjar älska alla människor med hans kärlek. Då kan vi bara inte låta bli att berätta om Jesus och himlen för dem vi möter.

Ja, Herre, ge oss mer av din kärlek. Hjälp oss att lämna bort sådant som inte är bra i våra liv. Hjälp oss att sätta dig på första plats. Visa oss hur vi kan sprida det glada budskapet om dig och om himlen. Tack för allt du gjort och gör för oss. I Jesu namn, amen.

*Alla, alla vill vi ha med,
vill vi ha med till himlen.
Alla, alla vill vi ha med
till himlens ljusa land.
Far och mor, syster och bror,
liten och stor.
Alla, alla vill vi ha med
till himlens ljusa land.*

Kram Sanna

I Jesaja 36-37 ser vi en berättelse där kriget är nära att bryta ut mot staden Jerusalem. Läs gärna hela berättelsen i Bibeln före du fortsätter läsa. Den här skrivelsen i två delar är tänkt att ge förtröstan på Herren i denna tid av krig, frestelse, sjukdom och nöd. Vi kanske börjar tro att Gud har övergett oss, men så är inte fallet. Gud vakar över oss fortfarande.

När vi kommer in i berättelsen i Jesaja 36-37 är staden Jerusalem inklämd och Assyriens massiva armé står utanför murarna. Sanherib, Assyriens kung har intagit städer och länder omkring och staden Jerusalem står kvar, och bara en mur skiljer den från den stora assyriska armén. De är instängda som en fågel i en bur. Assyriens kung Sanherib har skickat budbäraren Ravshake (ev. hans överbefälhavare) till Jerusalem med sin skräckinjagande armé. Han har ett budskap till Jerusalems folk med kung Hiskia i spetsen; att de skall ge upp innan striden bryter ut, och att de skall komma överens med honom, så att de skall få bo i ett land som liknar deras eget, som har säd och vin i mängd. Dessa ord liknar mycket de ord som djävulen frestar Jesus med när han visar honom alla världens riken och deras härlighet, och menar att Jesus ska få allt detta ifall han faller ner och tillber honom. (Matt 4:8-9)

Budbäraren Ravshake säger till judarna i Jerusalem på Assyriske kungens befallning: *"Låt inte Hiskia förleda er när han säger: Herren ska rädda oss. Har någon av de andra folkens gudar räddat sitt land ur den assyriska kungens hand? Var är Hamats och Arpads gudar? Var är Sefarvajims gudar? Eller har de räddat Samaria ur min hand? Vilken av de andra ländernas alla gudar har kunnat rädda sitt land ur min hand? Skulle då Herren kunna rädda Jerusalem ur min hand?"* (Jes. 36:18-20).

Vi ser av berättelsen att Hiskia hade talat till folket att Herren ska rädda dem. Trots att kungen Hiskia har sagt detta, kanske folket ibland börjar tvivla på Gud när kriget hotar. När man å ena sidan hör budskapet från Assyriens kung och ser ut över den mäktiga assyriska armén och konstaterar deras militära segrar över länder och folk, och samtidigt å andra sidan tittar hur det är ställt med stadens egna armé. Då skulle nog de flesta bli modlösa och tappa allt hopp om räddning. Folket hade tidigare förlitat sig på en politisk allians med Egypten och Etiopien, vilka de ingått utan att rådfråga Herren. I Jesaja 30:1-2 står det hur Herren har förmanat dem från att göra upp militäriska överenskommelser med andra folk, utan att först fråga honom om råd i situationen.

Ungdomsfliken hämtad från ungitro.fi där den publicerades i tre delar i mars 2022. Här publiceras den i två delar.

Nu har de däremot inga stora arméer eller pakter som skyddar dem, Jerusalem står nu ensam mot den stora och mäktiga fienden. Vad gör då kung Hiskia när budbärarna kommer till honom med det hånfulla budskapet som Assyriens kung har fört fram? Det står i Jesaja 37:1-8: Han river sönder sina kläder, klär sig i säcktyg och går in i Herrens hus. Han sänder också bud till profeten Jesaja för att rådfråga Gud om situationen. Han funderar om Gud hör de hånfulla ord som uttalats mot den levande Guden, genom den assyriska kungen, så att han skulle bestraffa honom, och Hiskia vädjar om en bön för den rest som finns kvar dvs. folket i Jerusalem.

Tänk vad stort! Den högst styrande, kungen Hiskia, ber om Guds förbarmande och om Guds hjälp. Trots att vi i Finland, eller andra länder inte är Guds förbundsfolk på samma sätt som Israel i Gamla testamentet, ska vi komma ihåg att vända oss till Herren precis som Hiskia gjorde. Herren är den som kan rädda oss och hjälpa oss i rätt tid. Vi ska rådfråga honom i hans Ord och be till honom.

Vi har inte lämnats ensamma i våra andliga strider, i krig och i nöd. Vi har till vår hjälp den allra största och mäktigaste hjälparen, Herren Sebaot, den himmelska härföraren. Han som bara genom att höja sin röst kan få

jorden att smälta (Ps.46:7). Vi ska vända oss till honom och fråga om råd av honom i hans ord, och låta honom strida för oss. Herren vår Gud säger: *"Bli stilla och besinna att jag är Gud, upphöjd bland folken, upphöjd på jorden."*(Ps. 46:11) Han är den som ger oss vårt dagliga bröd. Han är den som tar hand om alla de kroppsliga behoven; maten, freden, hemmet, våra familjer osv. Gud kan också väcka oss genom att låta nöd drabba, så att vi på nytt söker honom och sätter vår lit till honom istället för oss själva. Guds domar är rätta, men människor går ofta själviskhetens väg efter rikedom, ära och njutning. Vi ska aldrig glömma att Gud är de svagas försvarare och hjälpare, och att hans ögon ser människors barn och deras tankar.

Vi kristna i världen som genom Jesus tillhör Guds folk, har all orsak att be till Gud för freden i världen. Alla i världen hör inte till Guds folk, men vi ska be för alla människors kroppsliga och andliga välmående. Vi ska be för våra länders beslutsfattare. Vi ska be för alla styrande i världen och i vårt land så att de skulle få vishet av Gud att säkerställa freden i världen. Vi får be att Guds vilja skulle ske i hela vår värld.

Fortsättning följer i nästa nummer.
Herren med er ungdomar!

Lönen är stor i himmelen

Samla er inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. För där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Matt 6:19-21

Vår Herres Jesu Kristi nåd, Gud vår Faders kärlek, och den Helige Andes delaktighet, må vila över oss alla.

Vi läser i början av Jesu bergspredikan, därifrån jag tagit bibelordet, att då Jesus såg folket, så gick han upp på berget och talade därifrån. Jesus visste att det är nödvändigt för människor att höra Guds ord för att andligt kunna leva och överleva, det andra viktiga är att vi gör likt lärjungarna, som gick för att höra vad Herren Jesus talade och lärde. Det tredje viktiga är att vi tar vara på ordet, och gör därefter, som Jesus lär i slutet av bergspredikan.

”Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem liknar alltså en klok man som byggde sitt hus på klippan. Regnet öste ner, floden kom och

vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det föll inte, för det var grundat på klippan. Men den som hör dessa mina ord och inte handlar efter dem, han liknar en dår som byggde sitt hus på sanden. Regnet öste ner, floden kom och vindarna blåste och slog mot huset, och det föll samman. Och dess fall var stort.”

Matt 7:24-27

Att höra och göra, det är att bygga på klippan, eller med andra ord sagt, Gud får verka i oss genom sitt dyrbara ord. Den skatt som är på jorden och hör till jorden, den gör ett skadligt verk i människans inre enligt Jesu ord. Jesus talar om rost och mal och tjuv, rosten förgör, malen äter, tjuven bryter sig in och stjälar ägodelar. När vi ser på detta andligt och i ett evighetsperspektiv så ställs vi inför ett allvar. Var är min skatt? Vad uppfyller mitt hjärta? Vart är min vandring riktad? Har dessa fiender fått tränga in och påbörjat detta skadliga verk? Rosten som förgör, malen som äter och tjuven, själens fiende djävulen, som rövar bort den himmelska skatt som jag äger. Det är syndens verk i människan.

Vi ska läsa en händelse från Lukas evangeliet 10, Jesus berättar: En man gick från Jerusalem (en bild av Guds gemenskap) ner mot Jeriko. (syndens stad) På denna vandring råkade han ut för rövare, som tog hans kläder, misshandlade honom och lämnade honom halvdöd. Dessa tjuvar och rövare är världen, djävulen och vårt fördärvade kött. Så verkar tjuven ännu, intill tidens slut. Där skatten är, där är också hjärtat, hur vårt hjärta är blir synligt genom frukterna, de som syns och hörs från oss människor. Det hjärtat är fullt av, det talar munnen. Är vi uppfyllda av Guds ord och dess lärdom? eller följer vi egna eller andras tankar?

Hur var det för Adam och Eva i lustgården? De hörde Guds röst och vägledning, när de höll sig till hans ord var friden bevarad. De hörde också frestarens röst och vägledning, när de följde den rösten, så blev deras inre uppfyllt av räddhåga och fruktan för Gud och hans ord. Så verkar synden ännu i oss människor. Var finns vår räddning? Jesus säger: Samla er skatter i himmelen. Dit har inte fienden möjlighet att komma, där finns en sådan försvarare som vunnit över syndens, dödens och djävulens makt. Det är världens frälsaren, Jesus Kristus, Guds offerlamm, den barmhärtige samariten som gett sitt liv till lösen för oss människor, låt oss vaka med honom i Getsemane och på Golgata kulle, se vad mina synder har sårat och plågat honom, han blir fastspikad på korset för min skull, törnekronan får han bära för mitt oförstånd och orena tankars skull. Det livräddande bestänkelseblodet blir utgjutet, låt oss ännu i tro ta emot den barmhärtige samaritens hjälp, en bild på Evangeliet, som är det glada budskapet om Jesus, utgiven åt

varje ångrade syndare och den som får nåd och kraft att tro. Evangelium är en Guds kraft till salighet för den som tror. Rom 1:16. För detta Evangelium skämdes inte Paulus, låt oss ännu förkunna detta Evangelium, då det har en sådan kraft att det gör syndaren frälst och salig inför Gud. Vi får i Guds kraft uppstå, med Kristus, genom tron, från syndens fall. I Jesu heliga namn och dyrt utrunna försöningsblod finns det kraft och rening från synd och otro. Adam och Eva bekände bristfälligt, men de fick nåd att tro på en fullkomlig frälsning i Jesus Kristus.

Jag vill avsluta med ord från aposteln Johannes brev. *Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige. Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens. Vi vet att vi har lärt känna honom när vi håller fast vid hans bud.* 1 Joh. 2:1-3

Vi håller fast i tron på Guds son, Jesus Kristus, bekänner våra synder och felsteg, då får vi fria och glada vandra framåt mot evigheten i himmelens härliga land.

Med önskan om förböner för mig och min familj och hela Herrens Sion.

En fattig tjänare,
men en rik Fader i himmelen.
Guds Frid!
Magnus Sundqvist

Hälsningar från Rysslands missionsfält

Jag hälsar er kära bröder och systrar med Guds frid!

Just nu sitter jag i Jaama (Kingisepp) kyrka, i väntan på att dagens bönemöte skall börja. Det är en mångårig tradition att vi har bönemöten på lördagar kl 12. Varje gång vi samlas så innesluter vi er, kära vänner, liksom många andra saker i våra böner. I denna oroliga och svåra tid ber vi speciellt för alla som lider under dessa pågående konflikter. Vi ber om Guds frid, som vi alla behöver.

Under sommaren är det få som kommer till kyrkan, eftersom många församlingsmedlemmar flyttar ut till sina sommarställen på landet. Sommarhettan har varit ett problem, speciellt för åldringarna. Det tär på deras krafter och man orkar inte komma till kyrkan.

Söndagsskolan och ungdomsmöten håller paus under sommaren, och vi planerar att återuppta verksamheten i september. Vi vill lyfta fram barn- och ungdomsverksamheten som ett förbönsämne för er.

Idag är det mångas hjärtan som känner oro när man tar del av allt elände, som nyheterna

via media förmedlar. Jag har inte för avsikt att skriva till er om politiska konflikter eller annat som ni hör om via media. Jag vill endast påminna er om hur Gud i sin stora kärlek förenar oss. Ni är mycket kära för oss och vi saknar er. Vi känner även hur stor kärlek ni visat och visar oss trots att en landsgräns och många kilometer skiljer oss åt.

Vi tackar Gud för alla dyrbara stunder som vi haft tillsammans. Det är genom er som Gud uppenbarat sitt ord för oss, och vi har fått erfara Guds kärlek och förlåtelse. Jag förstår att det är många av er som tar del av vår verksamhet i den Ingermanländska kyrkan och våra församlingar i Jaama och Kuzemkino via media, men jag vill ändå dela med mig om hur vi har det. Det får samtidigt bli en ödmjuk begäran om förbön för våra församlingar.

Under den senaste tiden har vi fått göra flera resor. De här resorna har varit nyttiga och gett oss mycket glädje. I maj ordnades en samling för pastorer, när vi besökte flera församlingar i området kring St Petersburg och Karelen. Mötet vi hade i Tyrö var mycket inspirerande. Där fick vi ta del av biskopens och kanslipersonalens tankar och planer för framtiden.

*Vi är förenade genom Guds kärlek.
Allt har sin tid,
men "kärleken upphör aldrig".*

Flera nyttiga seminarier ordnades i Keltto, bl.a. ett som handlade om grunderna i att arbeta med video-teknik. Ett annat seminarium hade turism som tema.

Den årliga sommarsamlingen ordnades i Keltto under några dagar. Under dessa dagar har det talats mycket om saligprisningarna. Jag och min familj var i Keltto på en familjedag, där det fanns deltagare från olika trosamfund. Det var också en stor glädje att tillsammans med församlingsmedlemmarna närvara vid en kyrkomusikkonsert i Skuoritsa kyrka. Vi deltog i två möten som hölls till minne av dem som levde under förtryck och förföljelse. Ett tillfälle hölls i Tuutari församling och det andra i Kuzemkino, vid gravgården i närheten av byn Kiryamo. Barnen och ungdomarna från vår församling deltog i barnlägret som ordnades i Keltto. Det var planerat att jag skulle hålla bibelundervisning där, men tyvärr så hade jag hälsoproblem och var intagen på sjukhuset just då.

Vår församling har även vid olika tillfällen haft besök av medarbetare från andra församlingar. Ungdomsarbetarna Alexey Lozhkin och Anna Vaher från Ingermanländska kyrkans barn- och ungdområd besökte oss vid flera tillfällen och höll möten för både barn och ungdomar. Yuri Bespechansky, som jobbar inom "Concordia Foundation" arrangerade ett seminarium kring temat "förlåtelsen". Det var en stor glädje att få träffa Pastor Arvo

Survo samt kören från Kupanitsa. Jag hoppas att vi snart får tillfälle att träffa honom igen. Den 27:e augusti är en gudstjänst "Korpi-messu" planerad i Kupanitsa kyrka, där Arvo Survo kommer att medverka.

I samarbetet med stadens ledning och förvaltning så pågår en ständig dialog. Två gånger om året deltar jag i möten som arrangeras av en kommitté för gemenskap bland olika etniska grupper och trosamfund. Vi ordnar konserter i vår församling varje månad. Vid dessa tillfällen framförs både andlig och klassisk musik. Jag märker att människor vid dessa konserter ser att kyrkan är en trygg plats dit alla kan komma. I början av tillfällena hålls en andakt samt därefter information om den Lutherska kyrkans historia.

Vi tackar Gud för dessa tillfällen och andra möten som ordnas i kyrkan. Vi är också tacksamma till Gud att vi kan upprätthålla kontakten med er via internet och videosamtal. Jag vill ännu påminna om det som jag nämnde i början, vi är förenade genom Guds kärlek. Allt har sin tid, men "kärleken upphör aldrig". Tack för alla era böner och ert stöd. Vi saknar er oerhört mycket och ni är kära för oss.

Era syskon i Kristus,
Pastor Anatoly
och församlingsmedlemmarna
i Jaama och Kuzemkino

Sanningen som bälte

Efesierbrevet 6:14

“Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som ett bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar”

Ordspråksboken 3:3

“Låt ej godhet och sanning vika ifrån dig, skriv dem på ditt hjärtas tavla”

I mitt jobb träffar jag många olika sorters människor, och jag tycker speciellt om att diskutera med dem som har lång livserfarenhet. Jag har frågat av många par som levt länge tillsammans och som jag ser att behandlar varandra med stor omsorg och kärlek, vad deras bästa råd för ett gott äktenskap är. Och nej det är inte kärlek, att ta hand om varandra, positiva attityder eller ens böner som nämns... den allra viktigaste saken verkar vara (oberoende om människan som svarar är kristen eller inte): SANNING och ÄRLIGHET mot varandra.

Ja, sanningen om dig och mig är inte alltid så vacker. Men vi har inget annat val i ett äktenskap, som man och hustru, än att vara genomskinligt ärliga mot varandra i allt. Och här handlar det då inte om elak eller brutal ärlighet, utan om ödmjuk och öppen ärlighet till varandra. Och den goda nyheten är att vi har en förmåga att kunna förlåta och älska varandra trots alla brister och misslyckanden. Det farliga är inte att misslyckas, det farliga är om vi börjar dölja våra misslyckanden.

Sanningen kan göra ont, men inget gör så ont som lögnen. Lögner kan aldrig leva sida vid sida med kärleken. För kärlekens herre är Gud, medans lögnens herre är djävulen, den onde. Vår gode Skapare känner oss och vet att inget skadar relationer och äktenskap så allvarligt

som just svek och lögner. Därför uppmanar Han oss gång på gång i sitt Ord att hålla oss till sanningen och att starkt ta avstånd från lögn, falskhet och hyckleri.

Goda relationer bygger på öppenhet och sanning eftersom det utgör den enda grunden för att kärleken ska kunna växa i tillit och förtroende. Sanningen är alltså det trygga bältet, säkerhetsbältet vi ska spänna runt våra äktenskap.

Veckans utmaning:

Rannsaka dig själv. Finns det saker i ditt liv idag eller i det förflutna som du hemlighåller från din make/maka? Om så är fallet så vädjar jag dig kära trossyster, trosbroder att lyfta fram det i ljuset. Boka tid för samtal med din livskamrat för att berätta hur det ligger till. Om det finns sexuella svek, eller andra svåra saker som hänt så ber jag dig att söka utomstående hjälp åt er båda hos någon kristen samtalshjälp eller krishjälp. Vissa problem och sår kan ta många år att reda upp, det kan ta lång tid att helas och det kan bli en svår väg framåt. Men kom ihåg; Herren har lovat gå med er och en väg i sanning är enda vägen och räddningen framåt!

Vi ber:

Herre du känner oss och vet allt om oss. Låt oss få se oss själva i din sanning och uppenbara för oss i din stora nåd om det finns misslyckanden eller lögner vi behöver reda upp, så länge vi ännu har möjlighet. Ge oss vishet, mod och kraft att alltid stå upp för sanningen. Lär oss att leva i sann kärlek mot varandra. Detta ber vi om i Jesu Kristi namn. Amen.

Mvh. Tanja Holmborg

*Guds ord är ljuset på min stig
och mina fötters lykta.
Där det är brinnande i mig,
där måste mörkret flykta.
Då ser jag lätt
att hitta rätt
dit jag vill hinna gärna,
där är mig satt
i jordens natt
en himmelsk morgonstjärna.*

*Jag ber dig, Gud,
av hjärtans grund
att du till hjälp mig giver
ditt helga ord,
att det var stund
i hjärtas djup förbliver.
Så får jag väl
till liv och själ
din stora nåd erfara,
och vad mig då
än hända må,
skall du mig väl bevara.*

Psb 195

Lazarus Spengler 1524.
Till svenska 1543, bearb.
Melodi: Tysk folkmelodi 1525.

Guds ord styrker tron

Så länge vi lever har vi kristna mäktiga fiender. De är djävulen, världen och vårt kött begär och onda vilja att strida emot Gud. Därför behöver vi ett mångsidigt Guds ord för att hållas på vägen. För den skull har Gud "satt somliga till apostlar, somliga till profeter, somliga till evangelister, somliga till herdar och lärare." (Ef. 4:11) Dessutom får vi, och behöver vi, läsa och bli bekanta med Guds ord i Bibeln. Från postillor läser vi även hur man i väckelsetider har trott och hur man fått kunskap från Herren till sin trons vandring. "Ty all skrift av Gud utgiven", skriver aposteln Paulus om Bibelns böcker, "är nyttig till lärdom, till bestraffning, till bättring, till tuktan i rättfärdighet, så att en Guds människa skall vara fullbordad och skicklig till alla goda gärningar." (2 Tim. 3:16-17)

Vi handlar inte rätt om vi väljer bort något av det ord som aposteln uppräknade eller om vi undviker att läsa sådana förmaningar. Eller om vi väljer bort de talare, som i likhet med apostlarna har fått speciella gåvor där de

varnar och förmanar för synd av olika slag. Alla talare vill ju nog varna för syndens faror men gåvorna är ändå i olika mått givna. Ifall vi väljer vi bort vissa predikanter så gör vi det av någon orsaks skull. Skulle det vara för att inte bli påmind om våra synder eller svagheter, som vi har svårt att kämpa emot, då kan vi säga att vi har gjort ett dåligt val. Skulle det vara för att få en lättare väg, då har vi undvikit det som vi bäst skulle få hjälp av, i vår tronskamp. Dessa felval kan leda till att vi hamnar i den skara som aposteln varnade för, då han genom profetisk ingivelse skrev: "Ty den tiden skall komma, då de inte längre skall kunna lida hälsosam lärdom, utan de skall efter sina lustar samla sig lärare allt eftersom det kliar dem i öronen. Och de skall vända sina öron från sanningen och vända sig till fabler." (2 Tim. 4:3-4)

"Bröder som redan länge vilat i Abrahams sköte har berättat, att redan i väckelsens morgongryning i våra bygder, så samtalades om frågan att bestraffa synd i predikningarna. Några torde ha önskat omforma någon

predikants predikogåvor. Ingen lever numera som hört dem predika. Men det var så, att en del ansåg att dessa tal rev som en 'skrapa' i människors samveten. Och de trodde att det kunde verka bättre med mildare tal. Predikanten själv svarade att om Gud har satt honom till en skrapa, så skall han vara en skrapa." Det sades att på sina predikoturer så var den här predikanten ofta var tillsammans med en medarbetare som predikade ljuvligt evangelium. Dessa båda predikanter arbetade kärleksfullt tillsammans i Ordet under hela sitt liv. Då först behövs ett ljuvligt evangelium, när det uppenbarats genom förmaningsordet vad vi är i oss själva.

Om vi tänker på profeterna i gamla testamentet så ser vi nog att de inte hade någon lätt uppgift. De måste predika straffdom för folket, som åter och åter fallit i synd och börjat tjäna avgudar. Dessa avgudar är inte heller obekanta för denna tids folk. Ty allt som är närmare och kärare för hjärtat än Herren Gud och frälsaren Jesus Kristus, det har blivit till

en avgud. Om vi jämför förhållandet i våra länder nu, i jämförelse med vad det var under andra världskrigets dagar, så fanns det nog mer av en s.k. allmän gudstro bland folket då. Det lästes Guds ord, hölls böner och hos allmänheten fanns det mera respekt för himmelens Gud. I skolorna hölls religionstimmar med Biblisk historia och undervisning utgående från Martin Luthers lilla Katekes. Levande kristna var medvetna om att endast Gud kan, och också vill, hjälpa i nödens tid när man åkallar honom och vill vandra hans vägar. Vad upptar människors sinnen denna tid, då det mesta av det nämnda är borta? Troligen är det teater och filmer, eller skådespel, andra spel och tävlingar och annat mycket, mycket värre. Må Gud förbarma sig över oss! Bara han kan, om han ännu ger nådatid.

Sven Granholm,
fortsättning i nästa nr.

Äktenskaps-förberedandekurs

12.nov 2022

i Skutnäs bönehus 9.30-16.30

Guds tanke med äktenskapet

Kärlek och trohet

Kommunikation och konflikthantering

Ekonomiplanering

Kärlek och sexualitet

Medverkar:

Herman Mård,

Daniel Hjulfors,

Emilia och Anders Holmberg,

Krister Snellman

anmäl till:

ann-christin.snellman@lff.fi

arr: familjearbetet

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €

Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr

Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr

Övriga 40 € + porto

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till

nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17

9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info +358 6 788 8800

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte

tidningsprenumerationer.

Fakturerering

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som

taltidning på CD. Prenumerationspriset

är detsamma som för papperstidningen.

Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

**Suomen
teologinen
instituutti (STI)**
puolustaa

raamatullista ja luterilaista uskoa
Suomessa.

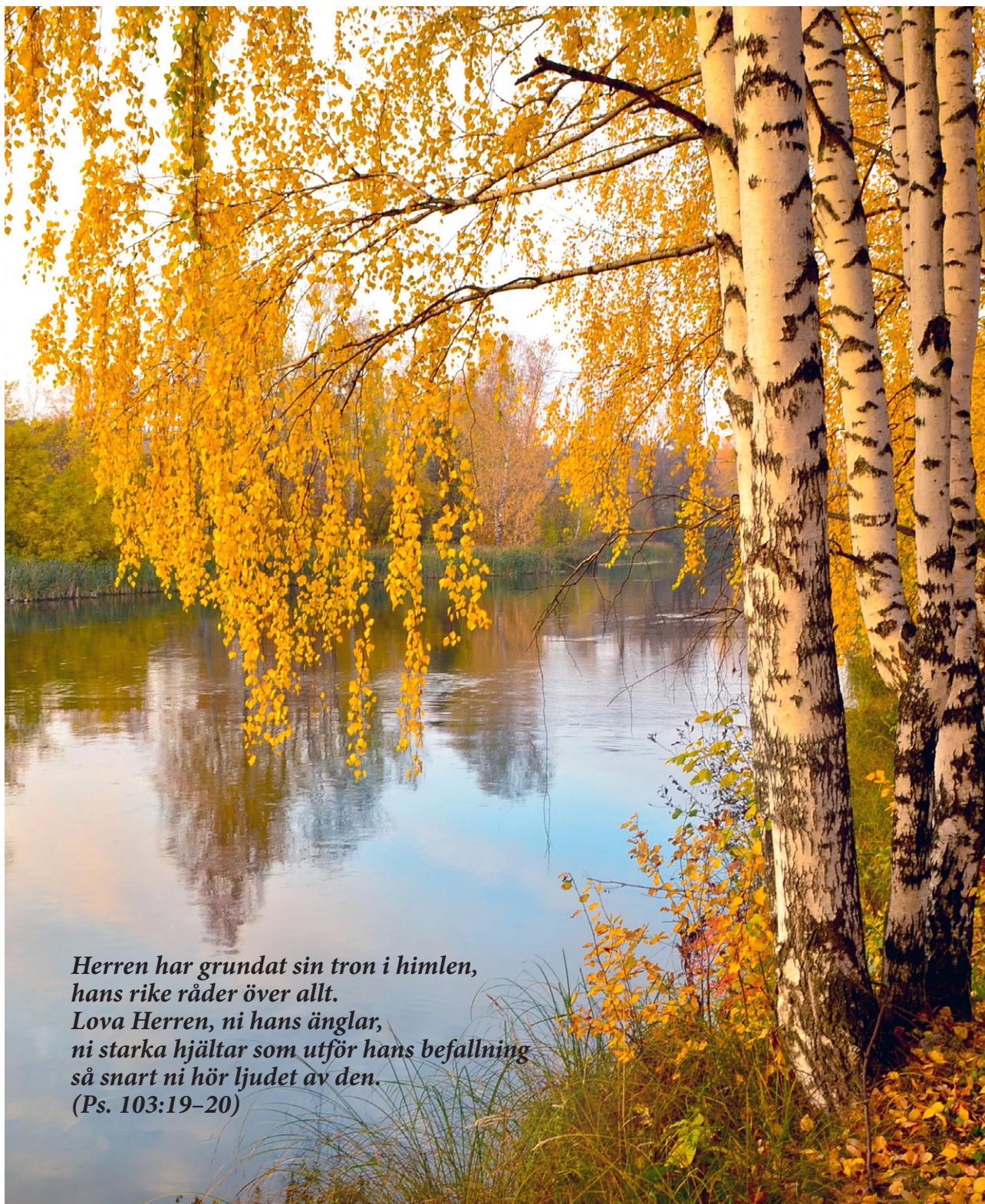
Teemme teologista tutkimus- ja kou-
lutustyötä, tuemme teologian opiske-
lijoita heidän opinnoissaan ja hengeli-
sissä elämässään sekä pidämme esil-
lä Raamatulle uskollista teologiaa.

Samalla ajamme herätysliikkeiden
asiaa ja toimimme niiden yhteistyö-
foorumina muuttuvassa yhteiskunnal-
lisessa ja kirkollisessa ympäristössä.

Jos koet itsellesi tärkeäksi, että kirkossa,
herätysliikkeissä ja hengellisissä järjes-
töissä on tulevaisuudessakin Raamatulle
uskollista julistusta, tutustu toimin-
taamme ja liity tukijäseneksi
osoitteessa: **www.sti.fi**

STI:n jäsenjärjestöjä ovat seuraavat:

- Ev.lut. Lähetisyhdistys Kylväjä
- Laestadiernas Fridsföreningars Förbund
- Lähetisyhdistys Rauhan Sana
- Sanansaattajat
- Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
- Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja
Koululaislähetys
- Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
- Suomen Raamattuopiston Säätiö
- Länsi-Suomen Rukoilevaisten yhdistys
- Svenska Lutherska Evangeliföreningen

*Herren har grundat sin tron i himlen,
hans rike råder över allt.
Lova Herren, ni hans änglar,
ni starka hjältar som utför hans befallning
så snart ni hör ljudet av den.
(Ps. 103:19–20)*